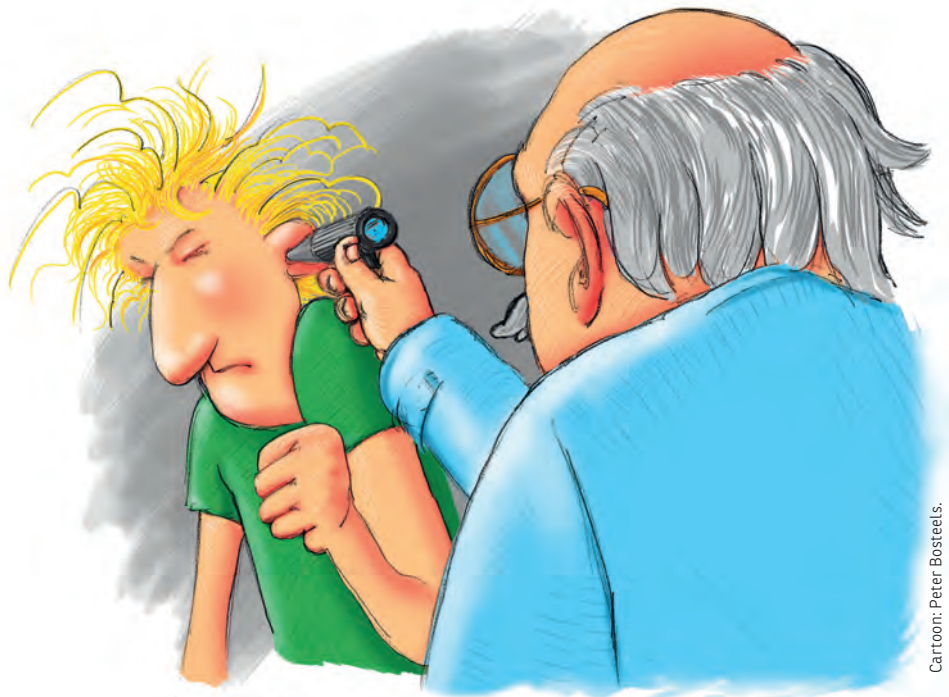

Bij de dokter

Nadat de vriendelijke dokter zich had voorgesteld, zagen we het doktersonderzoek helemaal zitten. Vooral nadat de dokter vroeg: "Jullie zijn jeugdduikers?".

Cartoon: Peter Bosteels.

De uitspraak "Jeugdduikers?", het klonk als muziek in hun oren. De dokter keek op zijn blad en zei: "Oh ja, er is er maar één die duikt" en vroeg wie van de twee leerde duiken. Skubba stak zijn hand op. Hij kon niets zeggen. Skubba moest recht staan en de dokter kwam met een raar soort vergrootglas met lichtje. Hij keek er mee in de twee oren van Skubba.

"Een otoscoop!", riep Fred plots.

"Een autoscoop?", herhaalde Skubba verbaasd.

"Nee, een otoscoop", verbeterde de dokter.

"Met dit ding kijk ik naar je trommelvlies om te zien of dat niet beschadigd is".

"Aha", zuchtte Skubba.

"En dit zijn dopjes met een slangetje er aan. Hierdoor kan ik zien of je buis van Eustachius goed werkt zodat je je oren kan klaren", legde de dokter verder uit.

"Ja, want die buis moet goed werken wil je geen pijn bij het duiken hebben", vervulde Fred.

"Juist!", bevestigde de dokter terwijl er uit zijn machine een rare tekening kwam. Hij

keek er naar en mompelde "Goed".

"Nu gaan we even je longen onderzoeken", ging de dokter verder. "We gaan je longen testen met dit: een spirometer".

Skubba en Fred keken naar een handvat met een groot gat er in. De dokter zette er een leeg wc-rolletje op en vroeg aan Skubba om er zo hard mogelijk door te blazen. Wat een rare test.

Van zodra Skubba er in blies tekende een bolletje een slechte cirkel op het computerscherm van de dokter. Hij vroeg aan Skubba om er nog eens krachtig door te blazen. Weer verscheen er een ronde op het scherm.

"Ook goed", zei de dokter.

Zo moest Skubba nog een paar testen ondergaan. Luisteren naar piepgeluiden en dan vertellen in welk oor hij ze hoorde, een paar keer door de knieën gaan waarna de dokter zijn hartslag nam, ... Ook vroeg de dokter waarom hij wou leren duiken. Beide jongens barstten toen los en begonnen voluit hun avonturen te vertellen. De dokter genoot ervan. Op de vraag waarom Fred

niet ging duiken, antwoordde Fred dat hij zich niet zo gemakkelijk voelt in het water. De dokter begreep het en zei dat je alleen moet leren duiken als je dat zelf wilt. Niet omdat iemand anders dat van je verwacht. Een wijze meneer, vond Fred.

Als alle tests uitgevoerd waren, bekeek de dokter alle resultaten opnieuw.

"Dat ziet er goed uit. Skubba, je mag duiken! Tot volgend jaar".

Skubba en Fred sprongen een gat in de lucht. Het was alsof ze een wedstrijd gewonnen hadden.

Beiden gaven de dokter een hand en beloofden volgende jaar weer op bezoek te komen. Het was immers een leuk en leerrijk bezoek geweest. En ze waren niet bang van de dokter. Nee, dat waren ze nooit geweest.

Daarna vertrokken ze luid pratend naar huis.

Nu kon het duiken echt beginnen! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE